החבילה המתעתעת (פעולה)

מטרות:
- להמחיש לחניכים שגם אם החיצוניות נראית "פחות טוב", "מוזרה" או "שונה" – הערך הפנימי זהה לחלוטין.

עזרים:
- 2 חבילות לחבילה עוברת, לפי ההוראות בהמשך- הכנות מקדימות.
- (עיתון ישן ומלוכלך, ניירות עטיפה יפים, סרטי מתנה, 2 חבילות זהות של ממתקים וכו'.. – לחבילה עוברת 2X)
- חפצים למשימות- לפי המשימות (חפץ לזיהוי ועוד..)

הכנות מקדימות:
מכינים שתי חבילות עוברות בגודל זהה:
- **"החבילה הנוצצת":** עטופה בניירות עטיפה מרהיבים, סרטי מתנה, נצנצים, מדבקות של "כל הכבוד". נראית מיליון דולר.
- **"החבילה המוזרה":** עטופה בנייר עיתון ישן (שחור לבן), קצת מקומטת, מודבקת עם מסקינטייפ בצורה גסה, אולי אפילו קצת מלוכלכת (קשקוש בטוש שחור מבחוץ). נראית כמו "זבל".

הפרס בפנים: בתוך שתי החבילות שמים בדיוק את אותו הפרס, ומספיק לכולם! (למשל: שקית עם סוכריות טופי לכל הקבוצה, או שוקולדים איכותיים). חשוב שהתוכן יהיה זהה לחלוטין.

שלב 1- המירוץ לחבילה (10-15 דקות)
מושיבים את החניכים במעגל. המדריך מחזיק את שתי החבילות.

הנחיה: "אנחנו משחקים חבילה עוברת, אבל עם שתי חבילות בו זמנית! כשהמוזיקה עוצרת, מי שהחבילה אצלו מקלף שכבה ומבצע משימה".

מה קורה בפועל? שימו מוזיקה ותתחילו להעביר.

המדריכים צריכים לשים לב לדינמיקה:
- הילדים יריבו מי יחזיק את "החבילה הנוצצת".
- את "החבילה המוזרה" הם ינסו לזרוק מהר אחד לשני, אולי יגעלו ממנה, אולי יצחקו עליה.

דוגמאות למשימות בין השכבות (קשורות לחושים/שילוב):
- "עצום עיניים וזהה איזה חפץ המדריך שם לך ביד".
- "אמור מחמאה לילד שיושב מולך (אסור להגיד על בגדים/יופי, רק על אופי)".
- "נסה להגיד את השם שלך בלי להזיז את השפתיים".
- "לחץ יד לילד שמימינך רק עם הזרת".

שלב 2 – רגע השיא – פתיחת המתנות (2 דקות)
מגיעים לשכבה האחרונה. המוזיקה עוצרת. יש לנו שני ילדים "זוכים": אחד מחזיק את החבילה היפה, ואחד את החבילה ה"מכוערת".

המדריך שואל את הקבוצה (לפני הפתיחה):
- "מי לדעתכם זכה בפרס השווה יותר?" (כולם יצביעו על החבילה היפה).
- "מי התבאס שהגיעה אליו החבילה המקומטת?"

ואז... פותחים! מגלים שבשתי החבילות יש בדיוק את אותן סוכריות טעימות, ושכולם מקבלים אותו הדבר.

שלב 3 – דיון ומסר
בזמן שהם אוכלים את הסוכריות, המדריך מסכם:

"שמתם לב מה קרה כאן? כולם רצו את החבילה הנוצצת וברחו מהחבילה המקומטת. שפטתם את החבילה לפי העטיפה שלה.

בעולם שלנו, יש ילדים שה'עטיפה' שלהם שונה. אולי הם בכיסא גלגלים, אולי הם מתנהגים קצת מוזר, אולי קשה להם לדבר ברור. לפעמים החברה מתייחסת אליהם כמו אל 'החבילה המקומטת' – מתרחקים מהם או חושבים שאין להם מה להציע.

אבל היום למדנו את השיעור הכי חשוב: הסוכרייה בפנים היא אותה סוכרייה. לילד עם צרכים מיוחדים יש לב, רגשות, ורצון לאהוב ולשחק – בדיוק, אבל בדיוק, כמו לכם. אל תיתנו לעטיפה לבלבל אתכם."

למה זה עובד טוב?
כי הילדים מרגישים את חוסר ההוגנות ואת השיפוטיות של עצמם בזמן המשחק (איך הם זרקו את החבילה המכוערת), ואז התיקון מגיע מיד עם הסוכרייה המתוקה שמוכיחה להם שהם טעו. זה שיעור לחיים.